

G O U D

EEN UITGAVE VAN EN VOOR DE GOUDEN-KRUISDRAGERS

IN DEZE UITGAVE

Exclusief interview met 4 burgemeesters

Nieuwe lustrumbadges!

Save the date - powered by tocht in het voorjaar in Leerdam





NOODNUMMER: 06 30 50 56 70
ALLEEN TUSSEN 9.00 EN 21.00 UUR

Bestuur

Ir. Frans Leijters (Voorzitter)
 Michael Kors (Secretaris)
 Dauphine Noordanus (Penningmeester)
 Lisette Melisse (Ledenadministratie)
 Rino Hamelink
 Jaimy Pieterse
 Fred Kruijer

Secretariaat

Michael Kors
 Raadhuissteeg 6
 7201 DJ Zutphen
 E-mail: secretaris@goudenkruisdragers.nl

Penningmeester

Dauphine Noordanus
penningmeester@goudenkruisdragers.nl
 BIC-code: INGBNL2A
 IBAN-code: NL70 INGB 0000375702
 t.n.v. Gouden-Kruisdragers Vierdaagse

Ledenadministratie

Lisette Melisse
 Burgemeester Reijndersstraat 31
 4761 TX Zevenbergen
 E-mail:
ledenadministratie@goudenkruisdragers.nl

Online

www.goudenkruisdragers.nl
www.facebook.nl/groups/goudenkruisdragers

Inhoud

Voorwoord	3
Kort nieuws	4
Lustrumbeloningen GKD	5
Powered by GKD Leerdam, 14 maart	6
Reünie van Gouden-Kruisdragers	7
Breda, zaterdag 27 september	8
Etappeplaats, feest of stress...?	10
Ledenvergadering 11 april 2026	14
IVV - Europiade, Bütgenbach, België	15
Uitreiking lustrum beloningen	18
Jubilarissen	19
Kerstmis in Groesbeek	20
Lustrumbadge / In Memoriam	24

Ereleden

Dr. Francien van den Heuvel
 Francie de Leeuw-de Bruijn
 Prof. mr. Henny Sackers
 Arjan Versteeg
 Leonie Vink MA

Leden van Verdienste

Gien Langen-van Kolck
 Vicky Henriksen-Delaney MA
 Gerard Aarts
 Marcel Claassen
 Harry van Dijk
 Ed Hendriks

Ambassadeurs

Eiji Takemoto (Asia-Pacific)
 Michael Goedeke (D)
 Tue Henriksen (Scandinavië)
 Katrien Delanote (B, Fr)
 Marge Petronis (USA)
 Hans Rennie (UK)
 Sune Keller (Zwitserland)
 Jurg Tschabold (Zwitserland)

Redactie

Jaimy Pieterse
 Fred Kruijer
 Henk Rutten
 Finie Groenewoud
 Peter Berends
 E-mail: redactie@goudenkruisdragers.nl

Goud! is een uitgave van de Vereniging Gouden-Kruisdragers Vierdaagse.

De Vereniging Gouden-Kruisdragers Vierdaagse is opgericht op 24 juli 1951 en goedgekeurd bij Koninklijk besluit d.d. 24 juli 1952, no. 46.

Cover foto: Duncan de Fey (van Stichting DE 4DAGSE)

Foto wandelaars op cover: Ger Loeffen (van Stichting DE 4DAGSE)

Voorwoord van de voorzitter

Beste Gouden-Kruisdragers,

Terwijl het er in de wereld om ons heen niet altijd even vriendelijk aan toe gaat, ben ik altijd blij als ik weer met onze leden en andere wandelaars op pad kan gaan. Zo trof ik in Breda weer velen van jullie op de Markdalwandeltocht 'powered by GKD' en tijdens de reünie die zich rond het oude centrum van Ginneken afspeelde. De goede sfeer, mooie verhalen en vele vriendschappen die we koesteren van de Vierdaagse, waren weer helemaal terug. Gelukkig hoeven we niet te wachten tot de feestdagen om van saamhorigheid en gezelligheid te genieten.

De Bargermarketocht in Emmen was onze laatste activiteit van

dit jaar, maar natuurlijk werkt jullie bestuur nog door. We maken kennis met nieuwe kandidaat-bestuursleden, bereiden een heisessie over het meerjarenplan voor en plannen het informele overleg met Stichting DE 4DAAGSE. Voor volgend jaar zoeken we weer mooie locaties voor onze 'powered by GKD'-tochten: in Ouwerkerk (Zeeland) zijn we in de zomer in ieder geval welkom.

Onze samenwerking met DE 4DAAGSE en met de KWbN is goed. We hebben een financieel gezonde vereniging, die we hopelijk in 2026 voorzien van gemoderniseerde statuten en van nieuwe bestuursleden en vrijwilligers. Hopelijk kunnen we ook de eerste bronzen 'powered by GKD'-speld aan één van jullie uitreiken en mogen we in september een heleboel lustrumbeloningen uitgeven. Ik wens jullie een mooi en vreedzaam jaar toe, en natuurlijk een succesvolle 4Daagse.

Fijne kerstdagen en heel mooi wandeljaar,
Frans Leijtens
voorzitter



* NIEUWS * NIEUWS * NIEUWS *

Jubileumshirt GKD – bijna zover!

In 2026 viert onze vereniging haar 75-jarig bestaan (hoera!). Dit vieren we met een uniek jubileumshirt! Details over het ontwerp en hoe je kunt bestellen volgen binnenkort in onze nieuwsbrief, die we per e-mail versturen. Nog geen e-mail-adres bij ons bekend? Geef het door! Kun je geen mails ontvangen? Laat het ons weten, dan zorgen we dat je de nieuwsbrief toch ontvangt

Vlaggenparade, loop je ook mee?

Ook in 2026 mag onze vereniging schitteren tijdens de Vlaggenparade op zondagmiddag 19 juli, de zondag vóór de start van de 4Daagse! De parade volgt dezelfde route als voorgaande jaren: start in het Westerpark, door het Waterkwartier en het centrum, en finish op de Wedren voor de officiële opening door de marsleider.

We willen met een flinke groep van minimaal 40 leden meedoen om onze vlaggen en verenigingsbanieren te dragen. Laten we samen uitstralen wie we zijn! Draag daarom bij voorkeur ons verenigingsshirt – en goed nieuws: het nieuwe jubileumshirt komt eraan!

Zin om mee te lopen? Meld je nu alvast aan via rino.hamelink@goudenkruisdragers.nl. Meer info over het shirt en een extra oproep voor de parade volgen binnenkort via de mail!

Vernieuwing in ons blad

Om ons blad fris en leesbaar te houden, publiceren we vanaf nu geen samenvatting van de ALV-notulen meer. De volledige notulen vind je op onze website www.goudenkruisdragers.nl/wp/

Nieuw: GKD-noodnummer

Vanaf nu is er een noodnummer voor dringende vragen, zoals wanneer uw e-mail niet werkt of je snel iets moet weten.

Bel alleen tussen 09:00 en 21:00 uur en als het echt niet anders kan - zo houden we het haalbaar voor onze vrijwilligers. Krijg je geen gehoor? Spreek een voicemail in, dan bellen we je zo snel mogelijk terug.

Noodnummer: **06-30505670** (ook te vinden in de colofon van dit blad).





Leukste foto met de inflatable

Op de ledenvergadering op de maandag voor de 4Daagse werd de 'inflatable' onthult. Een opblaas logo dat elke dag langs de route stond ter hoogte van ons meetingpoint. De voorzitter riep alle leden op om je leukste foto met de inflatable met ons te delen. Allemaal bedankt voor het delen van jullie leuke foto's! Een jury vanuit de redactie van het blad heeft bovenstaande foto uitgekozen.

Lustrumbeloningen GKD

In GOUD! vind je de lijst met de jubilarissen van dit jaar.

De stichting 4Daagse heeft dit jaar gecontroleerd op registratienummer, op KWbN-nummer, en op de combinatie naam + geboortedatum. De kans is klein dat al deze gegevens ontbreken of afwijken. Als gegevens in de administratie van GKD niet overeenkomen met gegevens in de 4Daagse administratie, dan is het natuurlijk nog steeds het geval dat deze mensen niet naar voren komen als jubilarissen. Hier kunnen we helaas weinig aan veranderen. Sommige mensen staan bij GKD nou eenmaal met hun

geboortenaam ingeschreven, terwijl ze bij stichting 4Daagse met hun getrouwde naam bekend zijn (of andersom). Door te kijken naar KWbN-nummer en naar registratienummer hebben we hopelijk al een hoop opgevangen.

Voor volgend jaar willen we van iedereen het 4Daagse registratienummer hebben. Dat maakt het een stuk eenvoudiger om te zoeken, en zorgt er ook voor, dat er niemand over het hoofd gezien kan worden. Dan kan het alleen nog voorkomen, dat mensen bij GKD het verkeerde registratienummer hebben doorgegeven, waardoor we geen match kunnen vinden.

Dus, loop je voor de 15e, 20e, 25e, etc. maal, en wil je een lustrumbeloning ontvangen, dan moet je je 4Daagse-inschrijfnummer aan GKD doorgeven via de website <https://www.goudenkruisdragers.nl/wp/lustrumbeloning/>

'Powered-by GKD' 2026

Leerdam, 14 maart

Onze vereniging organiseert zelf weliswaar geen tochten, maar 'adopteert' kris-kras door het land een aantal tochten per jaar. Wij proberen op deze manier de organiserende vereniging te steunen door deze tocht extra onder de aandacht te brengen. Het geeft ons als vereniging de mogelijkheid om wat aan naamsbekendheid te doen en het heeft voor onze leden de leuke bijkomstigheid om elkaar ook buiten de derde week van juli te kunnen ontmoeten.

Deelname aan de Powered-by tochten wordt, na aanmelding via de mail, voor onze leden door de vereniging betaald.

In het komende half jaar heeft onze vereniging de winter-serie maarttocht van wsv Prins Bernard uit Leerdam op de kalender gezet. Deze tocht wordt gehouden op 14 maart in Leerdam. Er kan gekozen worden uit diverse afstanden: 5, 10, 15, 20, 25 en 30 km.

Leerdam ligt aan de Linge, midden tussen de fruitboomgaarden (helaas zal maart nog net te vroeg zijn voor de bloesem). Ook is Leerdam bekend als glasstad; er is een glasmuseum met glasblazerij, wat een leuk idee kan zijn voor diegene die een wat kortere afstand loopt.

Opgeven voor een Powered-by tocht kan (tot een week voor de tocht) door een mail te sturen naar rino.hamelink@goudenkruisdragers.nl. Vermeld duidelijk je naam, adres, geboortedatum en de gekozen wandelafstand.



Een aantal jaren geleden is er ook een stempelkaart in het leven geroepen die bij deze tochten afgestempeld kan worden. Na het verzamelen van 5 stempels krijg je een bronzen pin van onze vereniging en na 10 stempels een zilveren pin. Deze stempelkaarten zijn te verkrijgen bij de organiserende vereniging van en tijdens de wandeltocht. De kaart wordt door de organiserende vereniging afgestempeld.

De volgende tocht in 2026 zal de Krekentocht bij het Watersnoodmuseum in Ouwkerk in augustus zijn. Nadere informatie hierover zal in de volgende editie van GOUD! staan.



Reünie van de Gouden-Kruisdragers

27 september 2025

Verslag geschreven door Peter Berends

Omdat het 's morgens vanuit Utrecht best lang reizen is naar Ginneken, heb ik de nacht vóór de reünie in een hotel aan de Grote Markt in Breda geslapen, met zicht op de Grote Kerk.

Het busvervoer in de stad is goed, zodat ik op tijd bij de reünie was. Het was wel even lopen, want de locatie, Boerke Verschuren, aan de Ginnekenmarkt ligt echt in een uithoek van de stad, maar dat heeft ook zijn voordelen. De Ginnekenmarkt is een driehoekig plein, iets karakteristieks voor Brabant, en Boerke een typisch Brabants café, met achterin een zaal en een diepbruin interieur.

Eenmaal binnen kon ik met nog een Brabantse traditie kennismaken. Bij de koffie kon je een worstenbroodje krijgen.

Om elf uur was er de welkomstrede van voorzitter Frans Leijten. Hij had goed nieuws te melden: het ledental was toegenomen en de pr verbeterd. Tevens verhaalde hij van de poging van Breda de 4Daagse naar zich toe te trekken. Na de Tweede Wereldoorlog dacht de stad haar kans schoon te zien, maar Nijmegen heeft alle zeilen bijgezet om het evenement te behouden. Het resultaat is bekend.

Daarna ben ik even de Duivelsbruglaan afglopen en terug. Het leuke vind ik dat je vanaf het dorpsplein al gauw langs de start van de "Powered by GKD"-tocht komt, maar ook bij twee natuurgebieden: het dal van de rivier de Mark en het Mastbos.



Na de lunch stonden twee gidsen van het Gilde paraat om een wandeling door 't Ginneke te verzorgen.

Het dorp is ontstaan als een kleine nederzetting aan de Mark. Pas in 1611 werd de Duivelsbrug gebouwd, maar in de middeleeuwen was daar een doorwaadbare plaats voor paard en wagen. Al spoedig kwamen daar cafés en herbergen bij, en tevens waren er veel boerderijen en hoeves. Rond 1200 werd de eerste Sint-Laurentiuskerk gebouwd, op landerijen die door het stift van Thorn waren afgestaan. Door een afsplitsing van de parochie van Gilze ontstond die van 't Ginneke.

Tijdens de Tachtigjarige Oorlog viel Breda in 1637 definitief in handen van de Republiek der Nederlanden. De kerk werd dientengevolge protestant en katholieken moesten het tot 1795 met schuilkerken doen. Toen kondigde de Franse bezetter de gelijkwaardigheid van alle religies af.

In de negentiende eeuw brak met de opkomst van het toerisme een bloeiperiode aan. Bij de Mark verrezen meerdere hotels. Tevens werd in het dorp een katholieke Sint-Laurentiuskerk gebouwd, voltooid in 1902, en kwamen er huizen in uiteenlopende stijlen: Jugendstil, Amsterdamse en Delftse School. In 1942 werd het dorp bij Breda gevoegd.

Na de wandeling was het tijd om te borrelen. Wederom hield onze voorzitter een korte rede, waarna de lustrumbeloningen uitgereikt werden. Eén van de leden had de 4Daagse zelfs voor de 50ste maal volbracht! Speciaal voor haar was er een jubileumalbum samengesteld. Ten slotte konden we nog even napraten, alvorens we weer huiswaarts gingen.

Verslag van zaterdag 27 september 2025 te Breda

Door Finie Groenewoud



Deze tocht werd georganiseerd door W.I.E.G.O. en werd gepromoot door de GKD, dus ben ik er heen gegaan om verslag uit te brengen. Het was de 54ste Markdaltocht.

Van mijn huis uit was het ruim een uur rijden, dus ben ik op tijd opgestaan om op tijd in Breda aan te komen. De start was namelijk om 9.00 uur. Er was vlak bij de start een ruime parkeerplaats waar je gratis kon parkeren, van daaruit was het een klein stukje lopen naar de startlocatie. De startlocatie was een soort buurthuis, genaamd "Meriëndal".

Deze keer was het niet erg druk bij de inschrijvingen. Ik had mij van tevoren aangemeld om mee te doen, had alleen de afstand nog niet doorgegeven, ik had besloten voor de 25 km te gaan.

Je kreeg een routebeschrijving mee en de route was aangegeven met vierkante bordjes:

- GELE bordjes = Linksaf
- RODE bordjes = Rechtsaf
- WITTE bordjes = Rechtdoor

De nummers op de bordjes kwamen overeen met de nummers op de routebeschrijving. Soms stond er ook een straatnaam bij, maar omdat we veel door de bossen liepen, die geen straatnamen hebben, is dat wat lastiger.

Na de start kwamen we al heel snel in een bos, het Mastbos, je moest de





pijlen wel goed in de gaten houden, ik heb eigenlijk constant met mijn briefje in de hand gelopen. Af en toe een klein stukje Breda in, maar na een aantal straten kwam je dan toch weer in het bos terecht. Voordat ik bij de eerste rustpost kwam, kwam een mevrouw mij tegemoet lopen, die ook meedeed aan de wandeltocht, zij had net pauze genomen en dacht dat ze weer terug moest lopen, echter dit was op het briefje niet goed aangegeven, want na de rust moesten we linksaf en kon je de weg vervolgen.



De eerste rust was bij Fam. De Nijs, zij hebben in een schuur een soort feestzaaltje, waar we heerlijk wat konden eten en drinken. Daarna ging de route weer verder het bos in. De tweede was bij Taveerne "Jeugdland" in Ulvenhout. Een groot sportcomplex waar we weer even een rust konden pakken en wat konden eten en drinken. Na deze pauze wederom het bos in, richting start/eindpunt in Breda. We kwamen nog langs een mooi kasteel, genaamd landgoed Bouvigne.

Het was prachtig wandelweer, af en toe een zonnetje en bewolkt. Over de route heb ik wel verschillende meningen gehoord, een aantal vonden het een prachtige route zo door de bossen, andere mensen vonden de pijlen onderweg erg onduidelijk met de kleurtjes. Al met al een prachtige tocht. Er waren ongeveer 35 aanmeldingen via de GKD.



Etappeplaats, feest of stress...?

Door Fred Kruijer

Elst, Wijchen, Groesbeek en Cuijk, de etappeplaatsen van de 4daagse. Drukke, feestelijkheden, defilés, militaire hoogwaardigheidsbekleders en natuurlijk de burgemeesters met hun wethouders en ander gevolg. Maar wat komt er voor kijken, om etappeplaats te zijn, hoe organiseer je zoiets en waar moet je als gemeente allemaal rekening mee houden? Goud vroeg het de burgemeesters zelf.

Organisatie

Over de logistieke uitdagingen van de 4daagse voor de doortochtgemeenten zegt **Marieke Moorman**, sinds twee jaar de burgemeester van Land van Cuijk: "Er zijn veel gemeentedomeneinen bij de organisatie betrokken. Vergunningen, de Buitendienst, Veiligheid, Evenementen, Toezicht en handhaving. Dat vraagt veel onderlinge afstemming vooraf. Op de doortochtdag zijn er veertig mensen actief betrokken. Ook logistiek vergt het veel. Zo moeten we zeshonderd dranghekken neerzetten, mobiele toiletten, drinkwater, stroom voor alle voorzieningen langs de doortocht. Wij maken de route achteraf ook schoon op ons grondgebied." Een stevige klus: Onder "Land van Cuijk" vallen ook Grave, Linden, Beers en Vianen.

Burgemeester Patricia HoytinkRoubos van Elst - gemeente Overbetuwe - ziet de 4daagse niet in uitdagingen: "De wandelaars lopen al heel lang door Elst en we houden onze draaiboeken goed bij. De vervanging van veel politie door verkeersregelaars zijn we even mee bezig geweest maar dat verliep ook prima. We verlenen vergunningen, we plaatsen toiletten en dranghekken, maar ook dat doen onze ambtenaren en diensten al jaren. We hebben meerdere doortochtplaatsen in onze gemeente, zoals Oosterhout, Valburg en uiteindelijk Elst en ik ben in die plaatsen tijdens de doortocht aanwezig." De twee coronajaren en de "blauwe dinsdag" in 2022, toen vanwege de hitte, wordt in Elst nog altijd als een gemis beschouwd. Hoytink: "Dat waren teleurstellingen voor iedereen,



Marieke Moorman



Patricia Hoytink-Roubos van Elst



Renske Helmer Engelbert

met name voor de mensen uit de dorpen, die er het hele jaar naar uitkijken en er vaak zo veel werk in steken. Maar dat hebben we intussen weer ruimschoots ingehaald."

Renske Helmer Englebert is sinds 2022 burgemeester van etappeplaats Wijchen, waaronder ook de doorgangplaatsen Alverna, Balgoij en Niftrik vallen en waar, net als in Elst, alle afstanden doorkomen. "We zetten naast verkeersregelaars ook handhavers in. Daarnaast schouwen we van tevoren de hele route over ons grondgebied op gaten in het asfalt die dan ter plekke worden gerepareerd. We hebben dit jaar in overleg met Stichting DE 4DAAGSE de routes naar het centrum aangepast, om de aanliggende wijken beter te ontsluiten. Ook hebben we een bypass ingesteld om de druk te verlichten op de flessenhals van de Markt naar de Kasteellaan. Maar we hebben nu ook het defileerplatform



Mark Slinkman

voor het gemeentehuis geplaatst, zodat de wandelaars van de dertig kilometer, die bij grote drukte gebruik mogen maken van de bypass, toch kunnen defileren.

Dranghekken, verkeersregelaars en handhaving zijn ook de eerste zaken die **Mark Slinkman**, burgemeester van Groesbeek, naar voren brengt. Slinkman: "Onze grote uitdaging is hier natuurlijk de Zevenheuvelenweg die tot en met Berg en Dal onder onze gemeente valt. Daar staan niet alleen een ongelooflijk aantal campers van toeristen maar ook veel halve vrachtwagens met muziek en de dansende Groesbekers van een aantal kleine carnavalsverenigingen. Dat is geweldig maar het vergt wel een stevige organisatie en handhaving om dat allemaal langs de kant van de weg op orde te krijgen en te houden. Dat gaat overigens altijd in prima harmonie."

Verkeersregelaars

De 4daagse is in veel opzichten aan het decentraliseren. Diensten als de politie hebben zich terug getrokken uit de verkeersregeling. Marieke Moorman van Cuijk: "De verkeersregelaars die dat nu doen betalen we niet alleen zelf maar we moeten ze sinds dit jaar ook zelf instrueren." Mark Slinkman, Groesbeek: "Wij zijn nu dus bezig om een aantal toezicht- en verkeerstakingen van de politie over te nemen. De politie heeft minder mogelijkheden en wij vinden het toch belangrijk om de mars door onze gemeente te behouden. Wel hadden we

in Groesbeek toch graag een iets grotere rol van de politie gezien. We hebben een ongelooflijk aantal wegafsluitingen met verkeersregelaars maar voor alle evenementen - niet alleen met de 4daagse - geldt dat het respect voor een verkeersregelaar anders is dan voor een agent. We zien toch een bepaalde verharding, mensen die gewoon zeggen: "ik moet er door..." En natuurlijk, de noodhulp is er altijd, maar de aanrijtijden is ons grote gebied zijn natuurlijk wat groter. Verkeersregelaars hebben het soms onnodig moeilijk en we willen ze niet kwijtraken."

Het belang van de doortocht

Iedereen die de 4daagse door zijn dorp heeft, wil dat ook koste wat kost zo houden. Wat is er zo belangrijk aan? Moorman: "Het is allereerst een enorm feest in Cuijk met veel gezelligheid en er komen heel veel mensen op af. Je zet je gemeente er wel degelijk mee op de kaart. Zonder de 4daagse missen we niet alleen een geweldig evenement maar ook een zekere bron van inkomsten. Gelukkig hebben we dit jaar een langdurig contract met de 4daagse afgesloten. De 4daagse is een evenement dat naadloos past en aansluit op het profiel van onze gemeente, er wordt hier ook het hele jaar door enorm veel gewandeld." Burgemeester Renske Helmer van Wijchen stelt dat de 4daagse bijdraagt aan de identiteit van Wijchen: "Dat geldt natuurlijk ook voor onze kerkdorpen als Balgoij, Alverna en Niftrik. Daar zijn de bewoners ook enorm betrokken bij de doortocht." En Mark Slinkman van Groesbeek: "Het is natuurlijk belangrijk voor Groesbeek en Berg en dal. We zijn een kleine gemeente maar als je in Zeeland Groesbeek zegt, zegt iedereen: "de Zevenheuvelenweg". We hebben hier ontzettend veel campings en hotels. De beleving van de 4daagse zou toch een andere zijn zonder de dag van Groesbeek en zijn heuvellandschap. Patricia Hoytink van Elst: "Ik geef veel om het trotsmoment. Voor de bevolking en de ondernemers. Je ziet wat er allemaal ondernomen wordt om er een feest van te maken. Het is goed voor het gevoel van saamhorigheid. En natuurlijk, het zal wellicht ook heel goed zijn voor de horeca, maar men komt hier wel heel vroeg door. Doorgangsplaatsen die wat later op de dag worden aangedaan hebben natuurlijk de terrassen vol." Dat is het geval in Cuijk. Daar draait de horeca niet alleen op de doortocht dag als een dolle maar zijn er alle wandeldagen 4daagsefeesten. In Groesbeek en Wijchen is dat anders. Mark Slinkman: "Wij liggen, voor eigen feesten in Groesbeek, toch te dicht

bij Nijmegen." Dat geldt ook voor Wijchen. Wel speelt in Wijchen op de dinsdagavond het 4daagse Orkest. Gratis voor alle inwoners. Renske Helmer: Wat we natuurlijk wel doen, is zorgen dat Wijchen op de roze woensdag ook roze is. Burgemeester en wethouders staan die dag volledig in het roze. En dat moet ook, want roze woensdag is een feest van verbondenheid en diversiteit. Ik zie toch dat er aan de vrijheid die we dachten te hebben bereikt steeds meer geknibbeld wordt, en in landen waar we dat nooit van gedacht hadden. Roze woensdag is een boodschap." In Elst vieren ze wel feest. Ieder jaar heerst daar op maandag de "Nacht van Elst". Een mooi feest en een particulier initiatief."

Gemeenten en Stichting DE 4DAAGSE

Marieke Moorman van Cuijk gaat diep in op de vraag hoe de verantwoordelijkheden en bevoegdheden verdeeld zijn tussen het Organisatiebureau van Stichting DE 4DAAGSE en de gemeente: "De Stichting stelt natuurlijk vast welke route de wandelaars gaan lopen. We hebben daartoe twee keer per jaar coördinatorenoverleg met de Stichting. In maart ter voorbereiding, en in oktober ter evaluatie. Voor wat mijn bevoegdheid, Openbare Orde en Veiligheid is er jaarlijks binnen onze gemeente een veiligheidsoverleg. De 4daagse is een C-evenement, dat is het hoogste veiligheidsrisico. Er lopen ruim veertigduizend mensen door een betrekkelijk klein gebied. Die mensen zelf zijn niet



gevaarlijk, maar er zijn zaken als extreme hitte, snel veranderende weersomstandigheden, zoals onweer of enorme plensbuien. Als er om wat voor reden ook paniek in de menigte uitbreekt, dan liggen onze plannen ook daadwerkelijk klaar. Waar kunnen de hulpdiensten terecht. Aan- en afrijroutes, waar moeten gewonden naartoe, het staat allemaal in het draaiboek en in afzonderlijke protocollen omschreven. Twee jaar geleden moesten we op instigatie van Stichting DE 4DAAGSE, die het weer tijdens de mars monitoren, besluiten dat de pontonbrug eerder dicht moest vanwege een enorme onweersbui die over het Land van Cuijk trok. De regen is al verschrikkelijk maar je wilt niet aan blikseminslag denken op een stalen pontonbrug gevuld met mensen. Het was al laat in de middag maar we hebben toch heel veel wandelaars moeten teleurstellen. En dat is dan toch wel een beslissing die wij nemen, maar natuurlijk wel in overleg met het organisatiebureau van de 4daagse en de Genie.”

Mark Slinkman van Groesbeek is tevreden over de onderlinge samenwerking. “De stichting kijkt sinds de toetreding van Pim Miltenburg – voormaling korpschef politie Gelderland Midden - ook met een “blauw oog” naar de 4daagse. Het is een lang draaiende organisatie waar je op een mooie conventionele manier kunt overleggen. Het is voor hen belangrijk dat de regels alle vier de dagen globaal het zelfde zijn voor alle etappeplaatsen en de overige doortochtgemeenten. De teneur is dan ook altijd: hoe zullen WE het gaan doen en dat is een hele goede manier.” We kunnen alles inbrengen waar we verandering of verbetering in willen zien.”



En wat kost het?

We vragen natuurlijk ook nog even naar het financiële plaatje. Burgemeester Moorman stelt dat het de gemeente Land van Cuijk op twee manieren geld kost: “natuurlijk onze mensen, het inhuren van verkeersregelaars en de huur van de dranghekken en toiletten. Daarnaast is het al vanaf dinsdag in Cuijk één groot feest, met podia en bands. En dat alles subsidiëren we met twintigduizend euro. De mensen organiseren en wij faciliteren. We krijgen er aandacht voor terug op radio en TV, wat goed is voor Cuijk maar we vinden het ook leuk om onze inwoners en de doortrekkende wandelaars een mooie tijd te bezorgen.” Burgemeester Slinkman blijft hier het antwoord schuldig: “Ik weet dat niet want wij berekenen niet alles alleen voor de 4daagse. We hebben ook hekkenzetterij voor allerlei andere evenementen. We begroten ieder jaar wat nodig is voor de gemeentewerf, zeg maar onze buitendienst en we specificeren niet wat daar van naar de 4daagse gaat.” Burgemeester Hoytink van Elst kan wel specificeren wat de 4daagse jaarlijks kost. “In 2024 bedroegen de totale kosten rond de Nijmeegse vierdaagse een kleine €50.000. Hiervan ging het grootste deel naar de ondersteuning van initiatieven in de dorpskernen en de inzet van verkeersregelaars. Daarnaast werd budget besteed aan de aanschaf van blauwe dinsdagshirts voor Overbetuwse wandelaars en catering tijdens de ontvangst op dinsdag.”

Ledenvergadering 11 april 2026

We nodigen onze leden uit voor onze Algemene Vergadering op zaterdag 11 april 2026. De locatie van de vergadering is D'Almarasweg 22b, 6525DW Nijmegen. De vergadering begint om 14:00 uur en duurt ongeveer een uur.

Het bestuur stelt de volgende agenda voor:

1. Opening door de voorzitter
2. Ingekomen stukken en bestuursmededelingen
3. Notulen Algemene Vergadering 14 juli 2025
4. Jaarverslag van het bestuur over 2025
 - a. Verslag van de secretaris
 - b. Verslag van de penningmeester
5. Verslag van de financiële commissie
6. Benoeming financiële commissie
7. Begroting 2027 en vaststelling contributie
8. Bestuursverkiezing
9. Vaststelling nieuwe statuten en huishoudelijk reglement
10. (overige) Voorstellen van het bestuur
11. Rondvraag
12. Sluiting

Toelichting op de agenda:

Punt 4 en 7: de stukken behorende bij deze agendapunten zullen op een later tijdstip, doch tenminste drie weken voor de datum van de vergadering beschikbaar zijn.

Punt 6: Joke Poppe, Martin Pegels, Jos Knooff met als reservelid Rob Alblas vormden in 2025 de financiële commissie. Het bestuur zal in aanloop naar de vergadering een voorstel doen voor de samenstelling van de financiële commissie 2026.

Punt 7: het bestuur stelt voor om in 2025 een contributie van 13,50 euro, vermeerderd met de (eventuele) afdracht aan de KWBN, te handhaven.

Punt 8: Frans Leijters, Rino Hamelink en Michael Kors zijn herkiesbaar voor een volgende termijn als bestuurslid.

Het bestuur verwacht in aanloop naar de vergadering een kandidaat bekend te stellen voor een nog vrij te vallen bestuursfunctie. Ieder ander lid dat zich kandidaat stelt voor deze vacature, dient deze kandidatuur minimaal 30 minuten voor aanvang van de vergadering schriftelijk aan het bestuur bekend te stellen, vergezeld van tenminste tien handtekeningen van stemgerechtigde leden.

Het bestuur streeft ernaar de vergadering rond 15.00 uur te beëindigen.



IVV - Europiade 2026 Bütgenbach, België

Door Fred Kruijer



Korte terugblik

In de vorige editie van GOUD! is er uitgebreid aandacht geschonken aan de twee wereldwijde wandelbonden, de International Marching League (IML) en het Internationaal Volkssportverbond (IVV), al beperkt die laatste zich niet alleen tot wandelen. Bij grote internationale evenementen kan er ook worden gefietst en gezwommen en soms kunnen er zelfs nog andere sporten worden beoefend.

Mondiaal zijn er 27 landen waar ieder jaar een wandeling wordt georganiseerd die de IML-status heeft. In drie landen, de VS, China en Japan, zijn er twee wandelingen die hiervoor meetellen. De IVV organiseert ieder jaar slechts een paar grote evenementen, telkens in een ander land. Dan wordt er ook samengewerkt met de IML, zoals afgelopen zomer in Finland. Daar vond begin augustus eerst de reguliere IML-wandeling plaats in Vaasa. Er waren een kleine 500 deelnemers uit 24 landen. In het weekend erna werd de IVV-Olympiade in Tampere georganiseerd. Ook hier waren 24 landen vertegenwoordigd maar wel met meer dan 1.100

deelnemers, dus ruim het dubbele aantal van Vaasa. Je kunt hieruit misschien voorzichtig concluderen dat internationaal gezien de IVV populairder is dan de IML, al is die verhouding in Nederland heel anders, juist omgekeerd. Daarover later meer.

Oostkantons België

De Belgische Oostkantons liggen, zoals de naam al aangeeft in die windstreek tegen de grens met Duitsland. Het is een groen lint van 11 gemeenten grofweg ten zuiden van Aken tot aan de Luxemburgse grens bij Ouren, dus tussen twee drielandenpunten. Tegenwoordig zijn er nog drie kantons die deel uitmaken van deze regio. In de kantons Eupen (4 gemeenten) en

Sankt-Vith (5 gemeenten) wordt hoofdzakelijk Duits gesproken. In het kanton Malmédy (2 gemeenten) is Frans de voornaamste taal. Het is door de prachtige heuvelachtige natuur een dunbevolkt gebied. Er wonen amper 100.000 inwoners (4/5 Duitstalig en 1/5 Franstalig) op een oppervlakte van circa 1.050 km². Voor de snelle rekenaars: de bevolkingsdichtheid is minder dan 100 inwoners per vierkante kilometer. Ter vergelijking: de bevolkingsdichtheid in heel België is ongeveer 385 inwoners per km², in Nederland circa 422 inwoners per km².

De regio heeft een roerige geschiedenis. Na de val van Napoleon in 1815 werden de Oostkantons bij het koninkrijk Pruisen gevoegd en ze maakten tot de Eerste Wereldoorlog deel uit van Duitsland. Aan het einde van deze Grote Oorlog, zoals bij onze Zuiderburen WOI wordt genoemd, eisten de Belgen als compensatie en genoegdoening

deze gebieden op, hoewel lang niet alle politieke partijen dit standpunt deelden. Niettemin werd tijdens de vredesconferentie van Parijs in 1919 met het verdrag van Versailles hieraan tegemoetgekomen en sindsdien horen de Oostkantons bij België. Al werd dit natuurlijk tijdens de Tweede Wereldoorlog in 1940-1945 door Nazi-Duitsland met grof geweld onderbroken.

De Oostkantons vormen een overgang tussen de Ardennen en de Eifel en liggen in het hoogste gedeelte van België met als "toppunt" Signal de Botrange op 694 meter. En met de stenen trap bovenop kom je aan 700 meter.....Deze streek herbergt tevens het oudste grensoverschrijdende natuurservaat van het land: de Hoge Venen. In dit gebied ligt onder andere de gemeente Bütgenbach.

IVV - Europiade 2026 Bütgenbach

Bütgenbach bevindt zich in het kanton Sankt - Vith en heeft ongeveer 5.500 inwoners. Het plaatsje Worriken is een kerkdorp of deelgemeente van Bütgenbach en dat is de locatie waar van woensdag 10 juni tot en met zaterdag 14 juni 2026 de 8ste IVV - Europiade wordt georganiseerd. Zoals in de vorige GOUD! al is gememoreerd, vinden de Europiades steeds plaats in het grensgebied van twee, bij de IVV aangesloten landen. Sinds de eerste editie in 2012 in Echternach (L) en Irrel (D) is dit het geval. De 8ste Europiade gaat op donderdag 11 juni in ieder geval met de fiets waarschijnlijk





weer de grens over, bijvoorbeeld naar het toeristische Duitse stadje Monschau, dat ook door veel Nederlanders wordt bezocht. Zaterdag 13 juni bereiken de deelnemers aan de langste wandelafstand, 50 kilometer, het al genoemde Signal de Botrange. Zij hebben dus niet alleen veel kilometers te overbruggen maar ook veel kuitbijters.... Voor het volledige programma, zie: <https://www.ivv-europa.eu/english/ivv-europiads/> Download de flyer, ook in het Nederlands verkrijgbaar.

Tot slot

In 2027 wordt, ook in juni, in Luxemburg de 20ste IVV - Olympiade gehouden. De twee kleinste Benelux-landen timmeren als IVV-lidstaten derhalve flink aan de weg met het organiseren van deze twee bijzondere evenementen. Het zijn heel mooie, dichtbijgelegen mogelijkheden om nader met de IVV kennis te maken en het zijn bovendien zeer goede oefeningen voor de Nijmeegse Vierdaagse die een maand later plaats vindt. In Nederland is de laatste jaren de belang-

stelling voor de IVV helaas nogal afgenomen. Het is de hoogste tijd om dit tijt te keren. Onze vereniging Gouden - Kruisdragers doet daar al actief aan mee en er wordt aan gewerkt om de IVV - Nederland nieuw leven in te blazen. Wij wonen niet op een eiland, integendeel, Nederland heeft meer dan 1.000 kilometer aan landsgrenzen. In 1989 vond de eerste IVV - Olympiade plaats in het glooiende Valkenburg. Hoe mooi zou het zijn als er in de (niet zo verre) toekomst opnieuw een prachtig IVV -, tevens IML- evenement in ons kleine kikkerlandje kan worden georganiseerd.



Uitreiking lustrum beloningen

We willen u allen hartelijk feliciteren met uw lustrumbeloning! Degene die aanwezig waren op de reünie in Breda hebben daar hun beloning uitgereikt gekregen, de andere beloningen zijn met de post verzonden. Heeft u geen lustrumbeloning ontvangen, maar

had u er dit jaar wel een moeten krijgen? Excuses! Stuur u een mailtje naar ons? Dan zorgen we dat u er alsnog uw lustrumbeloning krijgt en maken we de administratie op orde.



*Congratulation
on your lustrum award!*

*Glückwunsch
mit Deine
Jahrfünftbelohnung!*



Jubilarissen

15X

Hans van den Mark, Erik Arts, Frank Bartelds, Marion Blok Scherpenhuysen, Barbara van den Bosch, Aletta Bulsink-Doosje, Cornelis Kees van der Burgh, Constantin Carp, John Colde-wijn, Wilma Coppoolse, Rob Cremers, Yvonne Geuke, Frits Grijsen, Mirjam Groot, Nadine Harlingen, Franny Hilgersom, Wim Houtjes, Michael Hugger, Bert Janssen, Peter Janssen, Frans Jirka, Arnoud Jordan, Martin Kelder, Wim Kimenai, Janneke Kistemaker, Rene de Koeijer, Albert Kuypers, Frank Linssen, Marion Oosterlee-van Oosten, Ruud Persoon, Truus Pest, Christel Peters, Jos Peters, Peter Pieters, Rudolph Rijks, Albert Rossum, Ad van de Sande, Natasja Scheerder, Eije Schmaal, Jan Schroder, Kai Tan, Angela Teeuwssen-van Hees, Geert-Jan Thijssen, Jose Voet, Caroline Vollebregt, Cees Zeeland, Jannie van der Zwan-Vellekoop, Louise van Esch, Bert Arts, Bertus Overeem, Kees Veerhoek.

20X

Ionka Brundel-Steenbeek, Rinus de Heus, Marco Angevare, Claudius Cambier, Katrien Delanote, Martin Dijkhuijsen, Piet van Dikken-berg, Janine Dolfing, Ans Duin-Schweitzer, Antoinette Eijkemans, Ans Elferink-te Brake, Gerard van Gorkum, Willy Griffioen-Lam, Sonja van Haastrecht-Schoo, Leo Hanse, Anneke Heethuis, Cesar Hoekstra, Ans Huis-man, Tonnie Keurntjes, Monika Kleiboehmer, Koos Kok, Karin Kolvoort, Henk Michels, Kari Oey, Rene Papenhoven, Lucie Peelen-Bugter, Linda Petersen-van Hest, Piet Philipse, Henk Sieben, Robert Tournay, Luc Vergeer, Frans Verhees, Ton Vosters, Frans Vlaar, Philip Hol Craanen, Megeb van Karin.

25X

Dhr. H. van Dijk, Loes van Bremen, William Chapman, Dhr. H.J. Diekerhof, Harry Eckhardt, Dhr. D.U.C. Eras, Dhr. A.C. Fokker, Dhr. M. Francke, Arthur Furrer, John Kouters, Ed Krijger, Mevr. A.M.E. Kuhlmann, Anita Kwant, Dhr. J.A.J. Laheij, Theo Loeters, Bart Lutke Schipholt, Peter Moerland, Gijs Nijhuis, Gerrit Riezebos, Marcel Slavenburg, Lia van der

Steen, Dhr. J. Tol, Wiljan Vels, Linda Verkerk, Antoinet Winkel-Groot.

30X

Wim den Dekker, Remco Glasbergen, Jos Knooff, Dhr. C.H. Kuvener, Mevr. C.B. Mason-Kikendall, Henk Peperkamp, Mevr. C.J. Ruijs-van Nuland, Dhr. J.M.M. Simons, Piet Sluijs, Dhr. J.J. Thiele, Gonnie Tielemans, Arjan Versteeg, Klaus Zaepke, Dhr. A.C. Zuidema.

35X

Lambert Bus, Ineke Caerteling.

40X

Bart Peters, Ben Princen, Annemarie Termaat.

45X

Willie Hendriksen-Damen.

50X

Carla Kersten.

55X

Dhr. P.J. Kenniphaas.



Kerstmis in Groesbeek

Door: Fred Kruijer

De jonge luitenant van het Canadese 425e tactical fighter squadron vond het maar niets. Hij was kort na zijn officiersopleiding en zijn vliegopleiding aangesteld tot luitenant-vlieger, maar was onmiddellijk daarop door zijn nieuwe squadroncommandant aangewezen - gefleest - als pelotonscommandant van het stafpeloton dat al sinds het begin van de koude oorlog meeliep in de 4Daagse van Nijmegen, ieder jaar in Nederland. Zijn collega-vliegers hadden gierend van het lachen zijn definitieve callsign vastgesteld: 'Walker'. Hij was er niet blij mee.

Zijn wat zeurderige peloton van administrateurs en onderhoudsmensen - er had buiten hem nog nooit een vlieger meegelopen - maakte zich op deze op één na laatste militaire rustplaats van de derde 4Daagse-dag, op voor de zeven heuvelen van Groesbeek. Daar zou hij met zijn peloton, op de Canadese oorlogsbegraafplaats op de top van de tweede grote heuvel, de traditionele eregroet brengen aan de Canadese militairen die in het laatste jaar van de Tweede Wereldoorlog, tijdens operatie Veritable, waren gevallen in Duitsland en Zuid-Nederland. Een 4Daagse-traditie. De andere militaire 4Daagsedetachementen van de NAVO-landen, met uitzondering van de Duitsers natuurlijk, deden daar ieder jaar trouw aan mee.

Het hoorde er allemaal bij, dacht hij filosofisch.

Het was warm. De mannen en vrouwen in zijn peloton vonden het heet. Hij vond dat ze niet veel gewend waren. Ze werden hier op de grote militaire rust gevoed en gelaafd, vooral gelaafd. Hij glimlachte, toen hij zijn ijskoude blikje cola met zijn middelvinger open klikte en de inhoud in één grote gulp in zijn geopende slokdarm goot. Hij maakte zich niet druk over deze klus. In de woestijn van Saoedi-Arabië maakte een grote internationale coalitie zich op om die hufter van een Saddam Hoessein uit Koeweit te verjagen. De

Canadese luchtmacht zou deelnemen aan de gevechtsacties, mocht het oorlog worden. Hij had zijn marsorders voor 1 september 1990 al in zijn zak. Half september zou hij zijn CF-18 Hornet overvliegen naar het Midden-Oosten. Voor het echte werk...

De parochiekerk van de Heiligen Cosmas en Damianus, in Groesbeek, was, zoals ieder jaar op kerstavond, vol-gestroomd voor de traditionele nachtmis. De drie pastores van de kerk hadden overuren gemaakt en de kerk was dit jaar meer dan op andere kerstavonden vervuld van een bijna tastbare kerstsfeer. Het weer droeg daar flink aan bij. Na decennia van gure, verregende kerstmis was er gisteravond een stevig pak sneeuw gevallen. Er lag meer dan twintig centimeter en Groesbeek heeft bij 's rijks sneeuwschuivers geen hoge prioriteit. Het kleine dorp aan de Duitse grens had vanavond verdacht veel weg van een driedimensionale kerstkaart. Aan het eind van de dag was de temperatuur verder onderuit gegaan en had de natte lucht, die de sneeuw had gebracht, plaats gemaakt voor droge vrieslucht, die nu een fonke-



lende sterrenhemel toverde boven het witte heuvelandschap rond Groesbeek, Breedeweg en Berg en Dal. De kerkgangers waren op weg naar de mis betoverd door de blauwwitte nachtkleur van de nog vrijwel maagdelijke sneeuw. In de kerk was het koud. Die koude lucht maakte de stemmen kristalhelder, die van de priester die de nachtmis celebreerde, maar bovenal die van het koor. Aan het einde van de mis werd, traditiegetrouw, het 'Stille nacht, Heilige nacht' gezongen. De kerkgangers zongen mee, zacht. En in die koude kerkhemel zweefde de veelkoppige stem als een mystieke echo boven de hoofden, om in de uiterste hoek van de kerk zelfs de stenen Moedermaagd tot tranen te beroeren.

Het bracht ook tranen in de ogen van een oude heer, helemaal achterin de kerk. Hij verstond geen Nederlands, maar werd daardoor ook niet afgeleid van de schoonheid van de stemmen die diep door zijn ziel trokken, daarmee de taal gemakkelijk overstijgend. Achttien jaar lang al kwam hij trouw ieder jaar naar Nederland, lange tijd samen met zijn vrouw. Altijd in de zomer. Aan het begin van de

derde week van juli, vlak voor de 4Daagse van Nijmegen. Het ritueel was altijd hetzelfde. Zaterdagmiddag aankomst op Schiphol, met de trein, via Arnhem, naar Nijmegen en daar inchecken in het redelijke en toch niet te dure hotelletje in het centrum. Zondagochtend naar de 4Daagse mis in de Sint Stevenskerk in het centrum van Nijmegen. Een wandeling naar de Waal, een terrasje, 's avonds eten in de stad. Maandag inschrijven en dan vier dagen wandelen. Altijd samen. Hij had nooit de voor heren verplichte afstand van vijftig kilometer per dag gelopen. Het was te ver voor zijn vrouw en samen de veertig kilometer lopen was belangrijker dan het goud geverfde stukje blik waar de andere wandelaars altijd zo druk over deden. Zijn vrouw kreeg het kruisje natuurlijk wel maar hij wist niet eens waar ze het al die jaren had bewaard, laat staan dat ze het ooit gedragen had. Later, net toen hij vijftig jaar was geworden, werd de veertig kilometer te zwaar voor haar en stapten ze samen verder op het dertig kilometerparcours. Totdat ze vier jaar geleden werd opgenomen in het ziekenhuis van Quebec. Met maag en darmklachten. Onderzoeken leverden niets op maar haar lichaam functioneerde niet meer. Twee weken later stierf ze. Op kerstavond. De dokters verklaarden haar 'totaal versleten van binnen', wat er op neer kwam dat ze het niet wisten. Hij wist het wel. Ze wilde al lang niet meer leven, behalve nog voor hem. En daar was nu geen kracht meer voor geweest. Nog drie jaar had hij de 4Daagse van Nijmegen alleen gelopen. Al stond zijn magere inkomentje het hem nauwelijks toe. Vroeger was dat ook beter geweest. Ze had altijd mee gewerkt. Later zelfs weer fulltime. Maar van een weduwnaarspensioen was geen sprake. Het leven was nu aanzienlijk duurder geworden. Toch bleef hij trouw naar Nijmegen komen. Zoals hij haar beloofd had. Totdat de doctors van hetzelfde ziekenhuis in Quebec hem in september dit jaar hadden verteld dat hij te lang was blijven doorroken. Van



hem wisten ze wél wat eraan scheelde. Zijn longen waren onherstelbaar aangetast en de ziekte had zich uitgezaaid. En dat was de reden dat hij dit jaar voor de laatste maal was afgereisd naar Nederland. Nu om kerstmis door te brengen in Groesbeek, want de volgende 4Daagse stond volgens de artsen niet meer op zijn agenda.

Maar toen hij de kerk uitliep voelde hij zich voor het eerst sinds maanden uitstekend. De koude vrieslucht streelde zijn gehavende longen en gaf hem extra zuurstof. Hij was al weken constant uitgeput en leefde voor een steeds groter wordend deel op pillen. Pillen om de bloedingen te voorkomen en morfinetabletten. Ook de reis naar Nederland had hem volkomen uitgeput en vanmorgen had hij weer bloed opgegeven, ondanks de medicijnen. Maar vanavond was het anders. Het was niet dat de pijn verdwenen was, maar hij voelde zich energiever dan hij zich in jaren had gevoeld. Het kwam misschien door de kou. Of door de mis, al wist hij dan niet waarom. Hij wilde teruglopen naar zijn hotel in Groesbeek maar zonder er verder een gedachte aan te wijden sloeg hij linksaf en wandelde rustig het dorp uit. De heldere sterrennacht in.

Direct aan de rand van het dorp zag hij de eerste heuvel van de weg naar Berg en Dal en Nijmegen, de Zevenheuvelenweg. Boven de witte heuvels, doorstreept met donkere bossages, lichtte de nacht blauw op onder het licht van de sterren en een smalle sikkel van de maan. Er was geen wind. De vrieskou en de dikke laag sneeuw, die ieder geluid in zich op leek te nemen, verstilden de werkelijkheid tot een volmaakte bevroren eeuwigheid waarin hij met gepaste eerbied de enige beweging was. Hij voelde zich haast weer een jonge man toen hij de eerste stappen heuvelopwaarts maakte. Maar hij was een oud wrak geworden toen hij het topje van de eerste korte maar steile heuvel bereikte. Zijn slapen klopten en zijn hart bonsde fel. Zijn oude kapotte longen konden de zuurstof niet leveren die de rest van zijn gemartelde

lichaam nu zo nodig had. Iedere spier in zijn oude benen was verzuurd en hij voelde felle steken in zijn zij. Hij was duizelig van vermoeidheid en misselijk van de pijn. Maar toen hij zich om wilde draaien zag hij boven de kale kruinen van de bomen langs de weg een puntje licht dat snel knipperend in de richting van Nijmegen bewoog. Hij was niet gek. En ook niet goedgelovig. Hij wist dat ooit de ster van Bethlehem in het gunstigste geval de komeet van Halley kon zijn geweest en dat dit de flashing beacon van een airliner moest zijn. Maar toch ging hij niet terug en begon weer voorzichtig te lopen, in de richting van het lichtje dat intussen al verdwenen was.

Halverwege de tweede heuvel begon de pijn zwarte strepen door zijn bestaan te trekken en vernielde zijn laatste gedachten. Hij hijgde en huilde, kon niet meer verder, en kon niet meer stoppen. Hij deed het enige wat hij nog kon. Hij drukte twee morfinetabletten uit de strip in zijn jaszak – één meer dan anders – en slikte ze door. Hij leunde tegen een boom om even te rusten, maar voelde zich koud worden en wankelde, vijf minuten later, weer verder, in afwachting van de warme verdoving die ieder ogenblik kon invallen. Onverwacht stond hij



toch op de top van de tweede heu-
vel. Hij keek om zich heen en zag
links van de weg de glooiende, nu
witte greens van de Groesbeekse
Golfclub. Maar hij ging rechtsaf en
liep de korte weg naar de ingang
van de Canadese militaire begraaf-
plaats op. De morfine was kennelijk
aangeslagen. Hij voelde nu geen
pijn meer. En hij had het niet meer
koud.

De begraafplaats was zacht verlicht.
Recht voor hem zag hij, plechtig
zwijgend in het zachte maanlicht,
de lange rijen besneeuwde wit-
te graven, in pelotons geformeerd
voor het wit stenen kruis met
daarop het zwart ijzeren zwaard
waarmee de Commonwealth haar
rustende soldaten overal ter we-
reld bewaakt. Hij bezag de gra-
ven een ogenblik, maar liep direct
naar het Groesbeek Memorial dat
zijn vrouw en hij al die jaren had-
den bezocht, ieder jaar op de der-
de dag van de 4Daagse van Nijme-
gen. Het memorial bestaat uit twee
zuilengalerijen aan beide zijden van
het pad naar de grafvelden. In de
witmarmeren muren staan de na-
men gesneden van de Canadese
soldaten die in 1945 rond Nijmegen
en Groesbeek zijn gesneuveld en
wier lichamen niet zijn teruggevon-
den of geïdentificeerd. De naam van
zijn zoon stond daar natuurlijk niet
bij. Zijn enig kind was, in een kille
novembernacht in 1990, met zijn
Hornet neergeschoten op de te-
rugtocht van een aanval op doelen
rond Bagdad. Een toevalstreffer
van luchtdoelgeschut dat zijn gloei-
ende wolfraam wanhopig en blind
de lucht in stuurde. Er was geen
graf geweest voor zijn kind. Het
lichaam was nooit teruggegeven.
Daarom was het Groesbeek Memo-
rial hun bedevaartplaats geworden,
want het Nederlandse Nijmegen

was de laatste buitenlandse bestemming geweest waarvan
hun zoon was thuisgekomen. Zijn vrouw en hij wisten dat hij
hier op zijn derde dag van de 4Daagse met zijn peloton ge-
weest was om de gevallen kameraden te groeten.

Nu was het kerstavond en stond hij opnieuw voor het memo-
rial. De witte muur was zacht verlicht en hij zag dat de naam
van zijn zoon er nu wel op stond. In gouden letters. Het ver-
baasde hem niet. Zo goed als het hem niet verbaasde toen
hij schuin achter het memorial een jonge man en een oudere
vrouw ontwaarde. Rustig liep hij naar ze toe.

Een jonge boer vond hem de volgende ochtend en belde de
politie. De brigadier die ter plaatse kwam trof de oude heer
op het voetpad van de Zevenheuvelenweg, halverwege de
tweede heuvel, zo'n tweehonderd meter voor de zijweg naar
de Canadese militaire begraafplaats. Verstijfd door de vries-
kou en door de rigor mortis. In overleg met haar operatio-
neel centrum vroeg ze om de schouwarts. De piketrech-
teur kwam niet kijken, want de brigadier zag niets dat wees
op een misdrijf. De oude man lag ontspannen ruggelings op
het besneeuwde grindpad. Zijn armen waren gespreid en zijn
geopende ogen glimlachten naar de felblauwe winterhemel.

Lustrumbadge

Al een aantal jaar krijgt het bestuur de vraag of er de mogelijkheid bestaat om een lustrumbadge te bestellen. Dit is tot op heden niet het geval geweest. Er was slechts de badge van de vereniging die iedereen ontvangt bij aanvang van het lidmaatschap. En er zijn lustrumbeloningen.

Er is nu gekeken naar lustrumbadges. Er is gekozen voor een ontwerp in lijn met onze standaardbadge met het getal in het midden. Dit getal is iets groter dan het hart van de originele badge en de verschillende lustra hebben verschillende kleuren. Zie foto. Zo kan er dus als de badge op een rugzak zit van verre gezien worden (zonder eventueel het getal te kunnen lezen) om welk lustrum het gaat.

De bijdrage voor de badges zal € 7,50 per stuk zijn, exclusief eventuele verzendkosten.

Aangezien het produceren van deze badges niet goedkoop zal zijn, zouden wij graag een inschatting willen maken of hier inderdaad belangstelling voor is. Bij voldoende belangstelling zullen wij deze badges dan gaan laten produceren.



Bij belangstelling graag een mail sturen naar rino.hamelink@goudenkruisdragers.nl met vermelding voor welke badge/lustrum eventueel belangstelling is.

In Memoriam

Jaap van Belzen	Vlissingen
P. Kruidenier	Winterswijk
Cees van Winsen	Nijmegen
Harry Kwant	Nijmegen
P.J.W. Arts	's-Hertogenbosch
H. Heijne Makkreel	Heemsteede
Dhr. K. Bunschoten	Huizen